

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201713
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515201713.2

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v právnej veci žalobcu: O. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX/XX, XXX XX G., občan SR, právne zastúpeného: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, so sídlom Jarmočná 79, Stará Ľubovňa proti žalovanému: Banco Banif Mais, S.A., Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko, číslo zápisu 500280312, na území SR podnikajúca prostredníctvom organizačnej zložky Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a návrh na vydanie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.370,77 eur spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 15.4.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd p r i p ú š ť a zmenu žalobného návrhu v zmysle písomného podania žalobcu zo dňa 06.10.2015 v tom, že:

„Súd určuje, že záložné právo, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou, uzavretou dňa 22.05.2009 medzi žalobcom O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, G., PSČ XXX XX, občan SR ako záložcom a žalovaným BANCO MAIS, S.A., sídlo: Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko, číslo zápisu: 500280312, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri v Lisabone, na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom organizačnej zložky: Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky, sídlo: Einsteinova 21, Bratislava 851 01, IČO: 35 945 745 ako záložným veriteľom a ktoré vzniklo registráciou v notárskom centrálnom registri záložných práv, pod spisovou značkou 12185/2009 a ktorým bol založený osobný automobil OPEL VECTRA, 2,0 DTI, 74 kW, rok výroby 1/2001, výrobné číslo podvozku: W0L0JBF1911078344 a ktorým boli zabezpečené pohľadávky na základe úverovej zmluvy č. 11094 uzavretej medzi žalobcom O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, G., PSČ XXX XX, občan SR a žalovaným BANCO MAIS, S.A., sídlo: Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko, číslo zápisu: 500280312, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri v Lisabone, na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom organizačnej zložky: Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky, sídlo: Einsteinova 21, Bratislava 851 01, IČO: 35 945 745 n e e x i s t u j e .“

Súd v prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e .

Súd zvyšok nároku v y l u č u j e na samostatné konanie, v ktorom rozhodne i o trovách celého konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť okrem iného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 3.370,77 eur s príslušenstvom.

Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu o úvere č. 11094 dňa 22.5.2009 vo výške 155.890,- Sk, t.j. 5.174,61 eur. Nakoľko žalovaný vystupuje v postavení dodávateľa v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobca je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci obchodnej činnosti ani inej na predmetný spor sa vzťahuje zákon o ochrane spotrebiteľa a nemožno naň aplikovať obchodný zákonník, hoci úverová zmluva je absolútnym obchodným vzťahom.

V zmysle § 4 ods. 2 ZoSÚ, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluvy neobsahujú údaje uvedené podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o ochrane spotrebiteľa, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže obsahujú len celkovú mesačnú splátku a nie je ďalej uvedené, koľko z tejto splátky je splátka istiny, úroku a koľko je splátka poplatku. Kúpna cena motorového vozidla predstavovala 5.299,- eur. Z tejto ceny uhradil žalobca predajcovi 1.070,- eur, ktorý mal žalovaný uhradiť predajcovi. Žalovaný si okrem toho vyúčtoval od žalobcu sumu 866,49 eur ako spracovateľský poplatok. Tento nie je možné považovať za úver vyplatený žalobcovi a je potrebné ho odpočítať od poskytnutého úveru. Taký právny názor vyslovil Okresný súd Vranov nad Topľou v rozhodnutí 4C/98/2013 z 5.9.2013 a Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co/109/2011 z 21.11.2012, v ktorom konštatuje, že požadovanie úhrady tzv. spotrebiteľského poplatku je neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb., keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa plnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Taký istý právny názor zaujal Vrchný krajský súd v Karlsruhe z 3.5.2010 č.k. AZ 17U192/2010, ktorý uzavrel, že tieto činnosti banka vykonáva vo vlastnom ekonomickom záujme a mala by minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie poskytne bezplatne a keďže tomu tak nie je, tak zmluvná podmienka sa považuje za neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa. Teda oba tieto súdy rozhodli, že zmluvná podmienka v konkrétnych zmluvách o úveroch v časti spracovateľského poplatku je neprijateľnou podmienkou.

Podobne je tomu aj pri účtovaní mesačného poplatku vo výške 1,66 eur. Nie je jasné, za čo sa má tento poplatok platiť pre každú splátku trvalého príkazu, o aký trvalý príkaz ide, ak dlžník platí veriteľovi mesačne určitú splátku zo svojho účtu a to peňažnému ústavu, v ktorom má zriadený účet. Konkrétne je to E. a nevidí dôvod uhrádzať veriteľovi ďalší poplatok vo výške 1,66 eur.

Pokiaľ ide o RPMN dohodnuté v zmluve o úvere vo výške 20,67 % ročne, ide o klamlivý údaj, teda o nekalú podmienku zmluvy, pretože úver bol poskytnutý vo výške 4.239,- eur pri 72 mesačných splátkach po 120,79 eur a podľa výpočtového vzorca RPMN bola 46,16 % a nie 20,67 % ako je to uvedené v zmluve. Teda ide o nekalú podmienku zmluvy, ktorá je podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) a podľa nariadenia č. 93/2013 Rady EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, neplatnou podmienkou zmluvy. Priemerná výška RPMN bola v čase uzavretia úverovej zmluvy vo výške 14,81 % ročne a teda maximálna výška mohla dosiahnuť 29,60 %. Ak bolo dojednané vyššie percento tohto nároku, ktoré v skutočnosti predstavovalo 46,16 %, je to vysoko nad hranicou maxima a z toho dôvodu je zmluva v tejto časti neplatná a v rozpore s § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Ohľadom úrokovej sadzby namietal žalobca, že tá bola dohodnutá v úverovej zmluve vo výške 18,39 %, pričom má zato, že aj tu ide o neprijateľnú podmienku, keďže v tom čase boli spotrebiteľské úvery nad 5 rokov poskytované bankami za úrokovú sadzbu vo výške 13,27 %, teda aj výška úroku je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

Rovnako celková suma, ktorá má byť zaplatená, t.j. 8.696,88 eur pri zohľadnení, že skutočne bol poskytnutý úver vo výške 4.239,- eur a žalobca ako spotrebiteľ má z tejto sumy uhradiť žalovanému cca 205 % poskytnutého úveru, ide o úžernický úver. Žalobca poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 21.2.2013 sp. zn. C-472/11, ktorý rozhodol o predbežnej otázke ohľadne toho istého žalovaného a predložil ho Európskemu súdnemu dvoru ako predbežnú otázku maďarský súd.

Teda všetky tieto neprijateľné podmienky zmluvy sú neplatné a zároveň sú v rozpore nielen s OZ, ale aj so ZoSÚ a ZoOS, a rovnako v rozpore so smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Poukázal na viaceré rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, ktoré sa touto otázkou zaoberali v konkrétnych rozsudkoch. Teda napádané zmluvné podmienky

sú neplatné a v rozpore s predmetnou smernicou a z toho dôvodu treba považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 ZoSÚ. Ak žalovaný vyplatil úver ako rozdiel kúpnej ceny predajcovi auta vo výške 4.239,- eur za 63 splátok po 120,79 eur, teda spolu uhradil 7.609,77 eur, pričom rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 4.239,- eur po odpočítaní spracovateľského poplatku a uhradenou sumou je 3.370,77 eur, ktorú je povinný žalovaný vrátiť žalobcovi ako bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaný sa obohatil bez právneho dôvodu v tejto výške voči žalobcovi.

Ďalej poukázal na to, že zmluva označená ako zmluva o úvere - všeobecné podmienky obsahuje neprijateľné, resp. klamlivé ustanovenia, že táto neobsahuje podpis veriteľa a teda nie je zrejmé, či tieto nadobudli účinnosť tak, ako to bolo zmluvne dohodnuté. V bode 11.1, kde bol dohodnutý spôsob účtovania prijatých úhrad od žalobcu, že najskôr sa tieto úhrady účtovali na poplatky, iné platby, úhradu úrokov a až potom na úhradu najstaršej neuhradenej splátky istiny vrátane úroku z omeškania. Teda aj tento spôsob je v rozpore s možnosťou spotrebiteľa výhodnejšieho režimu úhrady, ktorý mu poskytuje OZ. Teda tento spôsob úhrady je v rozpore s ust. § 566 ods. 2 OZ.

Taktiež napádal spôsob kontroly užívania vozidla zo strany veriteľa.

Ďalej napadol neprijateľnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ 20,- eur za neuhradenie každej mesačnej splátky po lehote splatnosti a ďalšie pokuty, ak neprevezme zásielku zaslanú mu veriteľom doporučene. Uviedol, že dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu v spotrebiteľských zmluvách zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej tak, ako to bolo rozhodnuté v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 a keďže tieto zmluvné pokuty neboli súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, teda sú neplatné.

V prípade, že veriteľ vyhlási celý úver splatným, už nemôže požadovať z uhradenej splatnej istiny úrok z úveru, ale môže požadovať úrok z neuhradenej istiny len ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru.

Rovnako je neprijateľná podmienka pod bodom 21, že „dlžník súhlasí s postúpením pohľadávky akejkolvek tretej osobe vybratej veriteľom, pričom ale nedáva súhlas dlžníkovi na postúpenie svojej pohľadávky tretej osobe“. Neprijateľnosť tejto podmienky je odôvodnená § 53 ods. 4 písm. b/ OZ, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa pri súhlase spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymazateľnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Napokon žalobca ako spotrebiteľ nebol oboznámený a nezískal všetky informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzavretia úverovej zmluvy, pretože nie je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa písm. i/.

Podľa § 151md ods. 1 písm. a/ OZ, záložné právo zaniká zánikom zabezpečenej pohľadávky. Žalobca trvá na tom, že zabezpečená pohľadávka zanikla, keďže poskytnutý úver je treba považovať za úver bez poplatkov a bez úroku.

Obsahom zmluvy o úveru je aj ustanovenie, ktorým sa dlžník zaviazal s veriteľom uzatvoriť záložnú zmluvu za účelom zabezpečenia zálohu. Keďže táto tvorí nedeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, taktiež je potrebné považovať za spotrebiteľskú. Tak prvá, ako aj druhá zmluva sú spotrebiteľské a obsahujú neprijateľné podmienky, pretože neboli dohodnuté individuálne, nebol s nimi spotrebiteľ vôbec oboznámený, nemal možnosť dojednávať individuálne podmienky, pretože ide o štandardné formulárové zmluvy a preto ich podmienky sú neprijateľné.

Rovnako aj zmluva o zriadení záložného práva individuálne a všeobecné podmienky obsahuje neprijateľné podmienky a to v bode 2, 5, 7,8, 9, 10, 11, 13, 14, 15. Pokiaľ ide o registráciu záložnej zmluvy v centrálnom registri a záložného práva predajom. Ku spôsobu výkonu záložného práva, poukázal na neplatnosť tohto bodu, ktorý je v rozpore s ust. § 574 ods. 2 OZ, v zmysle ktorého dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti je neplatná. Teda ak sa spotrebiteľ dopredu vzdáva svojich práv a vyhlasuje niečo, čo nemusí byť pravdivé, je v rozpore s dobrými mravmi.

Taktiež namietal spôsob užívania automobilu bez súhlasu záložného veriteľa, čo považuje žalobca za neprimerané obmedzenia vlastníckeho práva žalobcu a zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach veriteľa a dlžníka ako spotrebiteľa.

Namietal možnosť záložného veriteľa predať záloh akejkoľvek tretej osobe, ako aj možnosť žalovaného určiť kúpnu cenu zálohu podľa vlastného uváženia, podmienky splatnosti kúpnej ceny za záloh, bez povinnosti dať záloh ohodnotiť znaleckým posudkom. Tieto považuje za neprijateľné zmluvné podmienky dohodnuté v bode 16 až 29 zmluvy pre hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej strany, t.j. spotrebiteľa.

Záverom uviedol, že takmer všetky ustanovenia záložnej zmluvy - všeobecné podmienky a tiež záložnej zmluvy - individuálne podmienky sú neprijateľné, teda neplatné v zmysle § 53 ods. 5 a je preto podľa jeho názoru potrebné prihladiť na ust. § 41 OZ a vyhlásiť celú záložnú zmluvu za neplatnú. V súvislosti so záložnými zmluvami žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi z titulu neplatných zmlúv čiastku 3.370,77 eur, teda to, čo preplatil na istine žalobca, pretože žalovaný nemá právo na výkon záložného práva.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nároku žalobcu je možné čiastočne vyhovieť.

V tomto konaní sa žalobca pôvodne domáhal, aby súd určil, že záložná zmluva - individuálne podmienky a záložná zmluva - všeobecné podmienky uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.5.2005 ohľadom záložného práva je neplatná. Pred začatím konania pr. zástupkyňa žalobcu predložila súdu návrh na zmenu žalobného petitu a v zmysle neho v tejto pôvodne žalovanej časti zobrala žalobný návrh späť a žiadala, aby súd pripustil zmenu žaloby, a to, aby určil, že záložné právo, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi neexistuje.

Súd uznesením zo dňa 6.10.2015 pripustil túto zmenu petitu, avšak vzhľadom na to, že žalovaný nebol prítomný na pojednávaní bolo nevyhnutné mu túto zmenu žalobného návrhu doručiť s možnosťou vyjadriť sa k nej, v zmysle § 95 ods. 1 O.s.p. V späťvzatej časti bolo konanie v súlade s ust. § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavené.

Súd sa prioritne zaoberal otázkou vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle II. petitu žalobného nároku.

V zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

V zmysle § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Pokiaľ ide o tento nárok, súd ho považoval za jednoznačný a nesporný, pretože medzi žalobcom a žalovaným boli dňa 22.05.2009 uzavreté zmluvy tak, ako ich podrobne analyzoval žalobca vo svojej žalobe. Zmluvou o úvere č. XXXXX poskytol žalovaný úver žalobcovi vo výške 5.299,- eur na kúpu motorového vozidla OPEL VECTRA. Po odpočítaní spracovateľského poplatku v sume 1.070,- eur je čistý úver vo výške 4.239,- eur. Žalobca uhradil 63 splátok po 120,79 eur = 7.609,77 - 4.239 = 3.370,77 eur.

Súd sa v celom rozsahu stotožnil s obsahom žaloby, z dôvodov, ktoré žalobca podrobne a položkovite napadol neplatnosťou zmluvy v časti spracovateľského poplatku, RPMN, úroku z omeškania, ZP, spôsobu účtovania prijatých platieb a usúdil, že v danom prípade ide o úver bezúročný a bez poplatkov a preplatenú časť je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p., v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523120'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Podľa § 114 ods. 3 O.s.p., ak to povaha veci alebo okolnosti prípadu vyžadujú, môže súd s výnimkou vecí podľa § 120 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523120'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 153b ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uložiť odporcovi uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na podanie vyjadrenia určí súd lehotu. Ak má odporca bydlisko v cudzine, môže mu súd aj vo veciach uvedených v § 120 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523120'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uložiť uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril.

Podľa § 114 ods. 4 O.s.p., uznesenie podľa odseku 3 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523114'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa doručí odporcovi do vlastných rúk. Náhradné doručenie je vylúčené; to neplatí, ak ide o doručovanie právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, a spor sa týka jej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 114 ods. 5 O.s.p., ak odporca bez vážneho dôvodu nesplní povinnosť uloženú uznesením vydaným podľa odseku 3 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523114'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'>; o tomto následku musí byť odporca poučený. Ustanovenia § 153b ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a ods. 2 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a c) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa nepoužívajú.

Podľa § 153b ods. 1 O.s.p., ak sú v rovnakom čase splnené súčasne všetky podmienky uvedené v odseku 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, súd môže rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

Podľa § 153b ods. 2 písm. b) O.s.p., rozsudkom pre zmeškanie možno spor rozhodnúť, ak žalovaný sa k žalobe a prílohám <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> písomne nevyjadril do 15 dní odo dňa, keď mu boli doručené, hoci ho súd na to vyzval a poučil ho o následkoch nesplnenia tejto povinnosti (§ 114 ods. 2) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523114'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 153b ods. 3 O.s.p., skutkovým základom rozsudku podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je žalobcom tvrdený skutkový stav, ak ho súd považuje za nesporný.

Vzhľadom na skutočnosť, že uvedený právny spor nie je vecou podľa ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p. a § 153b ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Okresný súd Stará Ľubovňa vydal dňa 10.06.2015 uznesenie č. k. 3C/66/2015-89, ktorým žalovanému uložil, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k veci písomne vyjadril v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O.s.p. spolu s poučením, že v prípade, ak si žalovaný súdom uloženú povinnosť nesplní, súd môže o veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 114 ods. 5 O.s.p.. Uznesenie si žalovaný prevzal dňa 19.06.2015. Žalovaný sa v súdom stanovenej lehote k žalobnému návrhu a jeho prílohám nevyjadril a nariadeného pojednávania sa bez ospravedlnenia nezúčastnil a tým boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudku pre zmeškanie.

Podľa § 157 ods. 4 O.s.p., v odôvodnení rozsudkov podľa § 114 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523114'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 153a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 153b ods. 1 <aspi://

module='ASPI'&link='99/1963%20Zb.%2523153b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinnéj od 1.2.2013 (t.j. účinnéj aj čase vzniku omeškania odporkyne), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, čo je v súlade s uplatneným nárokom.

Súd zvyšok nároku vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne i o trovách celého konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie, okrem výroku o trovách konania a okrem prípadov, ak neboli splnené podmienky na jeho vydanie alebo ak rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V týchto prípadoch možno odvolanie podať do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Proti výroku o zastavení konania možno podať do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 114 ods. 6 O. s. p. ak odporca z ospravedliteľných dôvodov zmešká lehotu na podanie vyjadrenie podľa § 114 ods. 3 O.s.p. môže do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku podať návrh na jeho zrušenie spolu s vyjadrením a návrhom na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok uznesením zruší a začne vo veci konať.

Podľa § 251 O. s. p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti výroku o vylúčení nie je prípustné odvolanie.